

Arrest

nr. 184 592 van 28 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Iraakse nationaliteit en bent u geboren op 29 april 1998 in de stad Basra (provincie Basra). U bent een soenniet van Arabische origine. U woonde in de wijk Al Mishrak Al Jadeed in de stad Basra.

In 2006 hebben drie onbekenden geprobeerd om u te ontvoeren. U kon toen ontsnappen door u door de vitrine van een winkel te werpen. In 2007 werd uw vader benaderd door de Sadr beweging om zich bij hen aan te sluiten. Uw vader heeft dit geweigerd. Uw vader was immers lid van de communistische partij en had niet dezelfde geloofsovertuiging als de Sadr beweging.

In 2013 heeft uw vader een dreigbrief ontvangen. Uw vader werd opnieuw door de Sadr beweging bedreigd. Hij moest zich bij hen aansluiten. De Sadr beweging eiste nog dat uw vader zou stoppen met

zijn werk bij het bedrijf TNT, omdat hij door dit werk met Britten en Amerikanen samenwerkte. Uw vader heeft dit geweigerd. In april 2015 werd uw vader door de Sadr beweging vermoord.

Op 25 juni 2015 hebt u Irak verlaten. Na een reis van ongeveer een maand bent u op 28 juli 2015 aangekomen in België. Eén dag later hebt u uw asielaanvraag ingediend.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten voor: de overlijdensakte van uw vader (d.d. 02/04/2015), de legerbadge van uw vader (d.d.15/09/1991), en een foto van uw vader in militaire kledij (geen afgiftedatum). Tevens legt u kopieën neer van uw identiteitskaart (afgiftedatum onleesbaar) en uw nationaliteitsbewijs (afgiftedatum onleesbaar).

Bij terugkeer naar Irak vreest u gerekruteerd of vermoord te worden door de Sadr beweging.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst is uw algemene geloofwaardigheid aangetast door bedrieglijke verklaringen over uw leeftijd. Zo stelt u bij uw aankomst in België dat u 17 jaar bent, terwijl uit het leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij blijkt dat u minstens 21 jaar was op dat moment. De identiteitskaart en nationaliteitsbewijs die u in het kader van uw asielverzoek aanbracht zijn niet van aard deze conclusie te wijzigen. Uit de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt, blijkt immers dat de betrouwbaarheid van Iraakse documenten erg gering is. Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Iraakse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Iraakse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Iraakse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Iraakse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Bovendien legt u enkel kopieën van uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs neer, waarvan de authenticiteit helemaal niet nagegaan kan worden. Hoe dan ook; de zeer geringe bewijswaarde van uw identiteitsdocumenten kan dus niet opwegen tegen de leeftijdtest die u ondergaan hebt. Er moet worden vastgesteld dat u trachtte de Belgische asielinstanties te misleiden door u jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent. Dat tast uw algemene geloofwaardigheid aan.

U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u tot de soennitische minderheid in Basra behoorde. Gevraagd naar de soennitische moskeeën in Basra, kan u enkel Al Qawas noemen. Gevraagd of u nog andere soennitische moskeeën kent, zegt u dat Al Qawas de grootste is. U zegt dat u wel veel andere soennitische moskeeën hebt gezien, maar u kent hun naam niet (CGVS, p. 9). Dat u slechts één soennitische moskee kan benoemen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring dat u een soenniet bent. U kan wel de twee soennitische heiligdommen in Basra benoemen, alsook de twee soennitische figuren die er begraven liggen. Uw kennis blijkt echter oppervlakkig. U kan immers niet uitleggen wie deze personen zijn en wat ze betekenen voor het soennitisch geloof (CGVS, p. 11). Gevraagd naar de geboortedagen van geestelijken die door soennieten gevierd worden, vermeldt u enkel twee geestelijken die ook door sjiieten gevierd worden (CGVS, p. 11). Uw gebrek aan een elementaire kennis over het soennitische geloof is des te frappanter, gezien u er wel in slaagt om op een zeer gedetailleerde manier uit te leggen hoe de sjiiitische gemeenschap de Ashura viert (CGVS, p. 11-12). Ook deze elementen tasten de geloofwaardigheid van uw bewering dat u een soenniet bent, en daarmee uw algemene geloofwaardigheid, aan.

Ook over de situatie in 2006-2008, het hoogtepunt van het sektarisch geweld in Irak, kon u amper vertellen. U beweert dat u te jong was om zoiets te beseffen (CGVS, p. 10). Ongeacht uw jonge leeftijd in die periode kan er van u verwacht worden dat u over uw persoonlijke ervaringen tijdens deze periode vertelt, zeker omdat u ettelijke jaren ouder bent dan u beweert. Zo werd u gevraagd hoe uw ouders reageerden op het sektarische geweld. U antwoordt enkel dat er in die periode moorden, roofincidenten en ontvoeringen zijn geweest. Gevraagd of u personen kende die tijdens deze periode iets hadden meegemaakt, zegt u dat uw buurman, ook een soenniet, werd vermoord. U kent echter niet de volledige naam van deze buurman. Noch kan u vertellen hoe uw ouders reageerden op de dood van uw buurman. U weet evenmin waarom uw buurman werd vermoord (CGVS, p. 10). Dat u deze elementen over de dood van uw buurman niet weet, is niet aannemelijk. U haalt voorts slechts in vage termen aan dat er incidenten waren, maar u kan deze incidenten niet duiden (CGVS, p. 10). Ook hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnd. Over de sektarische spanningen die in 2013 in Basra plaatsvonden kan u evenmin vertellen. U zegt dat u niet veel weet over de spanningen in 2013.

Een tweede en derde maal gevraagd naar de naar de gebeurtenissen die toen een impact hadden op de soennitische gemeenschap in Basra, zegt u dat u daar niets over weet (CGVS, p. 12). Volgens de informatie waarover het CGVS werden de soennitische moskeeën in Basra gesloten in 2013 vanwege

het aanhoudend sektarisch geweld. Dat u hier niets over kan vertellen, is niet aannemelijk. Uw gebrek aan kennis over de situatie van de soennitische minderheid in Basra ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering dat u tot deze minderheid behoort opnieuw.

Aan het lidmaatschap van uw vader bij de communistische partij Al Hezb Al Shuyui kan net zo min geloof gehecht worden. Zo verklaart u dat u uw vader af en toe vergezelde naar de vergaderingen van deze partij. Desondanks kan u niets vertellen over deze politieke partij (CGVS, p. 7). Zo kan u niet omschrijven welke taken uw vader binnen de partij had, noch kan u omschrijven welke de standpunten van deze partij zijn (CGVS, p. 7). Dat u niets over deze partij kan vertellen is niet aannemelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vaders lidmaatschap. Deze partij was volgens uw vader de beste partij om zich bij aan te sluiten. Gevraagd om welke reden uw vader deze mening was toegedaan, antwoordt u dat uw vader goede ervaringen had met deze partij. Wanneer u echter naar deze ervaringen geïnformeerd wordt, zegt u slechts dat uw vader twaalf jaar in Egypte heeft gestudeerd (CGVS, p. 7). U kan niet verhelderen welke ervaringen uw vader met deze partij heeft gehad. Dit ondermijnt de oprechtheid van uw beweringen over de politieke activiteiten van uw vader eens te meer.

Uw verklaringen over uw ontvoering overtuigen evenmin. Zo hebt u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaard dat onbekenden u een eerste maal hebben proberen te ontvoeren in 2005 of 2006. Er werd nog een tweede poging ondernomen om u te ontvoeren, maar u wist niet wanneer deze plaatsvond (vragenlijst CGVS, nr. 5). In uw verklaringen in de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling van de DVZ wordt evenmin uw ontvoering vermeld. Ook tijdens uw gehoor op het CGVS rept u met geen woord over een tweede poging om u te ontvoeren. Wanneer u met uw vroegere verklaringen wordt geconfronteerd, verwijst u naar een poging om uw buurjongen te ontvoeren (CGVS, p. 16). Dit antwoord kan de tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS niet verhelderen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw beweringen ondergraven.

Daarbij komt dat u de ontvoeringspoging ook niet in de tijd kan situeren. Tijdens uw gehoor bij de DVZ verklaart u dat dit in de periode 2005-2006 is gebeurd (vragenlijst CGVS, nr. 5). Tijdens uw gehoor op het CGVS vertelt u eerst dat dit in 2006-2007 is gebeurd. Gevraagd wanneer precies deze ontvoeringspoging plaatsvond, zegt u 'ongeveer in 2006'. Nogmaals gevraagd wanneer in 2006 dit gebeurde, antwoordt u: "misschien was het in juli" (CGVS, p. 16). U legt geen overtuigende verklaringen af over het tijdstip van deze levensingrijpende gebeurtenis. Dat is niet aannemelijk en tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt verder ondermijnd doordat u eerst beweert dat men u wilde ontvoeren omdat u soenniet bent en omdat uw vader een rijk man is. Later verklaart u dat de poging om u te ontvoeren tegen uw vader was gericht, omdat uw vader zich niet wou aansluiten bij één van de religieuze partijen. U wordt geconfronteerd met uw bewering dat uw vader pas na uw ontvoeringspoging werd benaderd door een religieuze partij (CGVS, p. 17). Hierop past u uw relaas aan en beweert u dat uw ontvoeringspoging niets te maken had met de poging om uw vader te rekruteren. Men had u willen ontvoeren om losgeld te vragen (CGVS, p. 17). U bent niet consistent in uw opeenvolgende beweringen en past uw relaas aan wanneer u met inconsistenties geconfronteerd wordt. Dit tast de geloofwaardigheid van uw beweringen opnieuw aan.

Verder legt u geen aannemelijke verklaringen af over de sjiiitische groeperingen die uw vader willen rekruteren. Zo beweert u dat u eerst niet wist door welke groepering uw vader werd bedreigd. Later verklaart u dat uw vader door de Sadr beweging werd benaderd. U wist dit door de gesprekken met uw moeder na uw aankomst in België (CGVS, p. 16). Later echter verklaart u dat u wist dat de Sadr beweging uw vader wilde bekeren, omdat u dat thuis gehoord had van uw vader. U verklaart dat uw vader alles tegen u vertelde (CGVS, p. 18). Later vertelt u opnieuw dat u pas wist dat de Sadr beweging verantwoordelijk was voor de dreigementen aan uw vader door de gesprekken die u met uw moeder had, na uw komst naar België (CGVS, p. 19). U legt geen samenhangende verklaringen af, waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt aangetast. Nog zegt u dat uw vader in 2013 een dreigbrief kreeg waarin hij werd opgeroepen op zich aan te sluiten bij een sjiiitische groepering. Toen uw vader de brief kreeg wist u niet bij welke organisatie hij zich moest aansluiten (CGVS, p. 19). Dat u wel op de hoogte was dat uw vader zich moest aansluiten bij een sjiiitische groepering, maar dat u niet wist bij welke is niet aannemelijk. Bovendien strookt deze bewering niet met uw eerdere verklaring dat uw vader u alles vertelde (CGVS, p. 17). Dat ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Ook de manier waarop u tot de conclusie komt dat de Sadr beweging verantwoordelijk is voor de poging u te ontvoeren, de bedreigingen ten opzichte van uw vader en zijn dood, is niet aannemelijk. Gevraagd hoe u tot deze conclusie bent gekomen, zegt u dat dat komt door de verhalen van uw moeder over de algemene situatie in Basra (CGVS, p. 19).

U maakt de speculatie dat de Sadr beweging verantwoordelijk is voor uw problemen in Irak. U reikt echter geen concrete elementen aan die deze veronderstelling ondersteunen.

Volgens uw verklaringen was uw vader een soennitische moslim, die bij de communistische partij was aangesloten. Dat een extremistische sjiiitische organisatie, gekend voor het sektarisch geweld dat ze

plegen, een dergelijk persoon zou willen rekruteren is niet aannemelijk. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, verklaart u dat de Sadr beweging wilde dat uw vader zijn communistisch gedachtegoed zou opgeven en zich zou bekeren tot het sjiïsme (CGVS, p. 17-18). Uw antwoord kan de onaannemelijkheid niet verhelderen. Ook wanneer u een tweede maal geconfronteerd wordt dat het niet aannemelijk is dat een sjiitische organisatie een soenniet zou rekruteren, antwoordt u slechts dat uw vader zijn werk moet neerleggen en zich bij hen moet aansluiten (CGVS, p. 19). U geeft geen verheldering maar herhaalt slechts uw eerder antwoord. Daardoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aangetast.

Aangezien uw bewering dat de Sadr beweging uw vader bedreigd heeft, niet geloofwaardig is, is het ook niet geloofwaardig dat uw vader door de Sadr beweging werd vermoord. U levert immers geen nieuwe elementen aan om deze bewering te ondersteunen. U verklaart enkel opnieuw dat u via uw moeder tot deze conclusie bent gekomen (CGVS, p. 21). U verklaart bovendien dat de daders van de moord op uw vader nooit geïdentificeerd zijn (CGVS, p. 22). U maakt niet concreet aannemelijk dat uw vader vermoord zou zijn door de Sadr beweging, laat staan dat er uit deze bewering een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uwen hoofde zou kunnen afgeleid worden. Omwille van al de hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt en aldus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De overige documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. De foto van uw vader in militair uniform en legerbadge van uw vader komen overeen met uw beweringen dat uw vader in het Iraakes leger heeft gediend. Dit element wordt hier niet betwist. De overlijdensakte van uw vader kan hoogstens uw bewering ondersteunen dat uw vader gestorven is, maar biedt geen ondersteuning voor uw verklaringen over de omstandigheden waarin dat gebeurd is. Daarbij moet benadrukt worden dat alle Iraakse documenten, zelfs van officiële instanties, gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Bijgevolg hebben deze documenten slechts een geringe bewijswaarde. Ze kunnen enkel een geloofwaardig asielrelaas, wat bij u niet het geval is, ondersteunen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 4 augustus 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de [provincie X] te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. De overwinning van de Iraqi Security Forces en de Popular Mobilization Units (PMU) op IS in Jurf al-Sakhar eind oktober 2014, heeft op middellange termijn bijgedragen tot de afname van het geweld in Noord-Babil. . IS is er sindsdien niet meer in geslaagd om in Babil een territorium onder controle te krijgen. Het geweld dat er anno 2015-2016 in de provincie plaatsvindt, is voornamelijk geconcentreerd in het gebied tussen de grens met de provincie Bagdad en de stad Hilla, niet ver van Jurf Al Sakhar.

Het aantal burgerslachtoffers in de hele provincie is vanaf begin 2015 duidelijk afgenomen. Deze reductie stabiliseerde in de loop van 2015 en ook begin 2016 bleef het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers beperkt. Deze relatief kalme periode eindigde in maart 2016. De provincie werd dan getroffen door twee zeer zware aanslagen en aantal kleinere incidenten. In de

daaropvolgende maanden is het geweld in Babil terugvallen tot op het niveau dat de periode maart 2016 voorafging.

In de overwegend sjiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies heel ver onder dat van Centraal-Irak.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen..

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Karbala een beperkt aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in de provincie Karbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Op 7 juni 2016 werd er echter voor het eerst sinds oktober 2014 in de stad Karbala een autobom tot ontploffing gebracht. Aanslagen in de provincie Karbala blijven evenwel uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdroef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg. In april – mei 2016 vonden er echter twee zware aanslagen plaats, een in de provincie Thi Qar en een in de provincie Al-Muthanna. Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat IS, door de militaire tegenslagen, haar strategie heeft gewijzigd en dat de organisatie weer meer teruggrijpt naar het plegen van spectaculaire aanslagen diep in het territorium van de tegenstander (in dit geval het sjiitische Zuiden van Irak) om het Iraakse leger, de politie en de PMU te dwingen een groter deel van de strijdkrachten in te zetten voor de beveiliging van Zuid-Irak. Niettegenstaande hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid- Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon in het kader van een gewapend conflict

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat.

De informatie waarop het CGVS zich baseert werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Inzake de motivering omtrent zijn leeftijd, betoogt verzoeker:

"Verzoekende partij geeft toe inderdaad niet haar ware leeftijd te hebben verteld. Echter, er werd haar door de smokkelaar van alles wijs gemaakt en men maakte haar bang dat zij op straat terecht zou komen indien zij niet zou zeggen dat zij een minderjarige was. Verzoekende partij beseft dat zij een grote fout heeft gemaakt om de smokkelaar blindelings te vertrouwen. Zij is geboren op 29 april 1993, maar verzweeg dit door haar angst slecht behandeld te worden indien zij aangaf een volwassene te zijn. Verzoekende partij heeft spijt van haar beslissing, maar dit betekent niet dat haar vrees voor haar leven onterecht is. Immers, zij heeft uitvoerig haar problemen uiteengezet tijdens het gehoor en is daar volledig eerlijk over geweest."

Verder doet verzoeker gelden wel degelijk soenniet te zijn. Hij voert aan:

"Verzoekende partij is weldegelijk een soenniet en is afkomstig uit Basra. Zij mocht niet veel buiten komen van haar ouders omwille van de onveilige situatie die bevestigd werd door de ontvoeringspogingen op haar. Daarnaast merkt zij op dat haar moeder een sjiit was en dat verzoekende partij haar meeste tijd doorbracht met haar moeder. Verzoekende partij kent de naam van de belangrijkste moskee, kan het situeren, zij kent de van de soennitische heiligdommen in Basra, zij kan haar wijk perfect beschrijven en situeren:

(...)

Zij vertelde over de soennitische stammen in Basra:

(...)

Bepaalde gebeurtenissen herinnert zij zich niet, simpelweg omdat zij te jong was en zij hiervan ook sterk afgeschermd werd door haar familie."

Betreffende het lidmaatschap van zijn vader van een politieke partij, stelt verzoeker:

"De vader van verzoekende partij vertelde niet vaak over zijn werk. Verzoekende partij vergezelde hem enkele keren naar vergaderingen, maar was te jong om de concrete inhoud van deze gesprekken te vatten."

Verder voert verzoeker aan:

"Verzoekende partij merkt op dat er twee ontvoeringspogingen zijn ondernomen. De eerste poging vond plaats rond 2006 en tweede poging werd hierna ondernomen om haar te ontvoeren, maar zij herinnert zich niet meer wanneer dit exact was."

Over de poging tot het rekruteren van zijn vader, geeft verzoeker aan:

"Verzoekende partij had uiteraard reeds thuis gehoord van de vrees van haar vader om te worden gerekruteerd en vermoord door de Sadr beweging. In België aangekomen vernam zij dan dat deze beweging haar vader effectief had bedreigd en uiteindelijk vermoord. Zij vreest dat hetzelfde haar zal overkomen."

Vervolgens gaat verzoeker in op de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Waar in de bestreden beslissing wordt verwezen naar 'provincie X', geeft verweerder niet aan in welke provincie verzoeker zich zou dienen te vestigen. Verzoeker merkt op dat het nergens in Irak veilig is. Nog steeds vallen er dagelijks onschuldige slachtoffers ten gevolge van sektarisch geweld, veroorzaakt door de sjiitische milities. Verzoeker geeft een algemene uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen. Vervolgens betoogt hij:

"Het UNHCR stelt dat het gehele land – direct of indirect- getroffen is door het geweld, en dat mensen afkomstig uit Irak minstens in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus zolang de situatie er niet verbeterd is. Echter, verwerende partij blijkt dus de UNHCR guidelines volledig naast zich neer te leggen."

Er is echter geen enkel beterschap in het vooruitzicht, wel integendeel: verschillende zeer recente artikelen tonen het de terreur en de opmars van het IS aan in Irak, zonder zicht op verbetering. Het IS blijft Irak aanvallen en blijft aan territorium winnen. Er worden steeds meer aanslagen gepleegd, mensen ontvoerd en vermoord door de sjiiitische milities.

Op 12 augustus werd een bijvoorbeeld een aanslag gepleegd op een populair koffie bar, waar meerdere slachtoffers vielen:

(...)

De mensen leven er in angst voor aanslagen en ontvoeringen en de sjiiitische milities controleren alles:

(...)

Verwerende partij kan moeilijk blijven volharden dat het Irak thans aan de internationale veiligheidsvoorwaarden zou voldoen om verzoekende partij terug te sturen naar dat gebied.

De situatie in heel Irak is thans bijzonder onveilig en onstabiel en het is onmogelijk voor verzoekende partijen terug te keren naar hun land van herkomst zonder een ernstig risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van het vreemdelingenwet.

Verzoekende partij is dan ook van mening dat verwerende partij artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet heeft geschonden."

2.1.2. Verzoeker legt op 17 januari 2017 per aangetekend schrijven en door middel van een aanvullende nota de kopieën neer van zijn paspoort, zijn identiteitskaart, een kaart van verzoeker (lees: zijn vader) en een kieskaart. Tevens legt hij de beëdigde vertalingen neer van voormelde documenten (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.2.1. Verweerder voegt bij de nota informatie omtrent de situatie voor soennieten in het Zuiden van Irak en omtrent de bereikbaarheid van deze regio (rechtsplegingsdossier, stuk 4).

2.2.2. Verweerder legt op 20 januari 2017 door middel van een aanvullende nota de "UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016 neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.3. Verzoeker hield in de loop van zijn asielprocedure en voorafgaand aan huidige beroepsprocedure steeds voor dat hij was geboren op 29 april 1998. Omtrent deze verklaarde leeftijd wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd:

"Vooreerst is uw algemene geloofwaardigheid aangetast door bedrieglijke verklaringen over uw leeftijd. Zo stelt u bij uw aankomst in België dat u 17 jaar bent, terwijl uit het leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij blijkt dat u minstens 21 jaar was op dat moment. De identiteitskaart en nationaliteitsbewijs die u in het kader van uw asielverzoek aanbracht zijn niet van aard deze conclusie te wijzigen. Uit de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt, blijkt immers dat de betrouwbaarheid van Iraakse documenten erg gering is. Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Iraakse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Iraakse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Iraakse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Iraakse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Bovendien legt u enkel kopieën van uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs neer, waarvan de authenticiteit helemaal niet nagegaan kan worden. Hoe dan ook; de zeer geringe bewijswaarde van uw identiteitsdocumenten kan dus niet opwegen tegen de leeftijdstest die u ondergaan hebt. Er moet worden vastgesteld dat u trachtte de Belgische asielinstanties te misleiden door u jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent. Dat tast uw algemene geloofwaardigheid aan."

Verzoeker erkent dat hij eerder steeds heeft gelogen over zijn leeftijd en geeft toe te zijn geboren op 29 april 1993. Aldus bekent hij vijf jaar ouder te zijn dan hij tot nog toe voorhield. Bovendien legt hij ter staving hiervan kopieën van documenten neer (rechtsplegingsdossier, stuk 8). Derhalve blijkt dat hij zich

eerder bediende van (kopieën van) valse identiteitsdocumenten teneinde zijn leeftijd na het gehoor bij het CGVS alsnog aannemelijk te maken (administratief dossier, map 'documenten').

Verzoeker wist zijn herhaalde pogingen om de Belgische asielinstanties te misleiden over zijn leeftijd met deze uiteindelijke bekentenis niet uit en biedt voor zijn eerdere leugenachtige verklaringen geen afdoende verklaring. Dat zijn smokkelaar hem "van alles wijs" maakte, ontslaat hem namelijk niet van zijn eigen verantwoordelijkheden. Verzoeker koos er, in weerwil van de op hem rustende medewerkingsplicht, zelf voor om het advies van deze smokkelaar te volgen en om zich doelbewust jonger voor te doen dan hij was. Van een asielzoeker mag nochtans redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Er kan immers worden aangenomen dat aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land om er de status van vluchteling te doen erkennen inherent het vertrouwen is verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt. Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Verzoeker werd in de loop van zijn asielprocedure bovendien meermaals expliciet op deze plichten gewezen. Hij werd er bij het invullen van de vragenlijst uitdrukkelijk op gewezen dat hij steeds de waarheid moest vertellen, dat valse of onjuiste verklaringen tot gevolg konden hebben dat zijn asielaanvraag zou worden verworpen en dat hij diegenen die hem aanraadden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen niet moest geloven. Tevens werd hij aangemaand om, zo mogelijk, documenten voor te leggen om zijn identiteit aan te tonen (administratief dossier, vragenlijst). Ook bij het CGVS werd er aan verzoeker duidelijk gemaakt dat het zeer belangrijk was dat hij de waarheid zou spreken en werd hij erop gewezen dat alles wat er verteld zou worden discreet en in vertrouwen zou worden behandeld (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.2). Bovendien werd hem bij het CGVS de kans geboden om de waarheid betreffende zijn leeftijd te vertellen doch hij volhardde in zijn leugenachtige verklaringen (*ibid.*, p.2-3). Hij legde nadien zelfs nog (kopieën van) identiteitsdocumenten neer om deze verklaringen te onderbouwen (administratief dossier, map 'documenten'). Dat verzoeker de Belgische asielinstanties intentioneel trachtte te misleiden over zijn leeftijd, vormt een ernstige negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van zijn gezegden.

Verzoeker houdt verder voor tot de soennitische minderheid in Basra te behoren. Ook aan deze verklaring kan geen geloof worden gehecht. Hierover wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

"U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u tot de soennitische minderheid in Basra behoorde. Gevraagd naar de soennitische moskeeën in Basra, kan u enkel Al Qawas noemen. Gevraagd of u nog andere soennitische moskeeën kent, zegt u dat Al Qawas de grootste is. U zegt dat u wel veel andere soennitische moskeeën hebt gezien, maar u kent hun naam niet (CGVS, p. 9). Dat u slechts één soennitische moskee kan benoemen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring dat u een soenniet bent. U kan wel de twee soennitische heiligdommen in Basra benoemen, alsook de twee soennitische figuren die er begraven liggen. Uw kennis blijkt echter oppervlakkig. U kan immers niet uitleggen wie deze personen zijn en wat ze betekenen voor het soennitisch geloof (CGVS, p. 11). Gevraagd naar de geboortedagen van geestelijken die door soennieten gevierd worden, vermeldt u enkel twee geestelijken die ook door sjiieten gevierd worden (CGVS, p. 11). Uw gebrek aan een elementaire kennis over het soennitische geloof is des te frappanter, gezien u er wel in slaagt om op een zeer gedetailleerde manier uit te leggen hoe de sjiiitische gemeenschap de Ashura viert (CGVS, p. 11-12). Ook deze elementen tasten de geloofwaardigheid van uw bewering dat u een soenniet bent, en daarmee uw algemene geloofwaardigheid, aan.

Ook over de situatie in 2006-2008, het hoogtepunt van het sektarisch geweld in Irak, kon u amper vertellen. U beweert dat u te jong was om zoiets te beseffen (CGVS, p. 10). Ongeacht uw jonge leeftijd in die periode kan er van u verwacht worden dat u over uw persoonlijke ervaringen tijdens deze periode vertelt, zeker omdat u ettelijke jaren ouder bent dan u beweert. Zo werd u gevraagd hoe uw ouders reageerden op het sektarische geweld.

U antwoordt enkel dat er in die periode moorden, roofincidenten en ontvoeringen zijn geweest. Gevraagd of u personen kende die tijdens deze periode iets hadden meegemaakt, zegt u dat uw buurman, ook een soenniet, werd vermoord. U kent echter niet de volledige naam van deze buurman.

Noch kan u vertellen hoe uw ouders reageerden op de dood van uw buurman. U weet evenmin waarom uw buurman werd vermoord (CGVS, p. 10). Dat u deze elementen over de dood van uw buurman niet weet, is niet aannemelijk. U haalt voorts slechts in vage termen aan dat er incidenten waren, maar u kan deze incidenten niet duiden (CGVS, p. 10). Ook hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnd. Over de sektarische spanningen die in 2013 in Basra plaatsvonden kan u evenmin vertellen. U zegt dat u niet veel weet over de spanningen in 2013. Een tweede en derde maal gevraagd naar de naar de gebeurtenissen die toen een impact hadden op de soennitische gemeenschap in Basra, zegt u dat u daar niets over weet (CGVS, p. 12). Volgens de informatie waarover het CGVS werden de soennitische moskeeën in Basra gesloten in 2013 vanwege het aanhoudend sektarisch geweld. Dat u hier niets over kan vertellen, is niet aannemelijk. Uw gebrek aan kennis over de situatie van de soennitische minderheid in Basra ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering dat u tot deze minderheid behoort opnieuw."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Dat hij niet veel buiten mocht komen, van de buitenwereld werd afgeschermd en meer contact had met zijn moeder, kan namelijk bezwaarlijk ernstig worden genomen ter weerlegging. Zo staat deze verklaring haaks op het gegeven dat verzoeker wel een uitgebreide kennis bleek te vertonen over (de verschillende plaatsen en routes binnen) Basra (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.9). Verder gaf verzoeker aan dat hij (minstens) zes jaar naar school ging. Tevens mocht hij zijn vader soms vergezellen naar zijn werk en naar vergaderingen (*ibid.*, p.14). Nog los van het voorgaande mocht van verzoeker hoe dan ook worden verwacht dat hij zijn zelfverklaarde behoren tot de soennitische minderheid in Basra aannemelijk zou kunnen maken aan de hand van zijn verklaringen en middels het verschaffen van de nodige achtergrondinformatie. Verzoeker stelde namelijk dat nagenoeg al zijn vrienden soennieten waren (*ibid.*, p.9). Verder gaf hij aan dat er bij hem thuis wel degelijk werd gesproken over de sektarische spanningen en het geweld en de incidenten waarmee deze gepaard gingen (*ibid.*, p.10-11).

Het voorgaande klemmt overigens nog des te meer daar verzoeker bevreemdende verklaringen aflegde over zijn stam. Hij gaf aan dat deze overwegend sjiitisch was doch tevens enkele soennitische leden kende. Gevraagd om zulke soennitische leden te noemen, vermeldde hij onder meer zijn moeder. Zijn moeder is echter sjiitisch en afkomstig uit een sjiitische stam (*ibid.*, p.3-5).

Verzoeker beweerde voorts dat zijn vader lid was van een politieke partij. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing echter met reden gesteld:

"Aan het lidmaatschap van uw vader bij de communistische partij Al Hezb Al Shuyui kan net zo min geloof gehecht worden. Zo verklaart u dat u uw vader af en toe vergezelde naar de vergaderingen van deze partij. Desondanks kan u niets vertellen over deze politieke partij (CGVS, p. 7). Zo kan u niet omschrijven welke taken uw vader binnen de partij had, noch kan u omschrijven welke de standpunten van deze partij zijn (CGVS, p. 7). Dat u niets over deze partij kan vertellen is niet aannemelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vaders lidmaatschap. Deze partij was volgens uw vader de beste partij om zich bij aan te sluiten. Gevraagd om welke reden uw vader deze mening was toegedaan, antwoordt u dat uw vader goede ervaringen had met deze partij. Wanneer u echter naar deze ervaringen geïnformeerd wordt, zegt u slechts dat uw vader twaalf jaar in Egypte heeft gestudeerd (CGVS, p. 7). U kan niet verhelderen welke ervaringen uw vader met deze partij heeft gehad. Dit ondermijnt de oprechtheid van uw beweringen over de politieke activiteiten van uw vader eens te meer."

Verzoeker voert ter weerlegging van voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. Waar hij verwijst naar zijn jeugdige leeftijd, kan worden verwezen naar de hoger gedane vaststelling dat hij vijf jaar ouder is dan hij initieel voorhield. Aldus was hij op het ogenblik waarop hij het land verliet al 22 jaar en mocht van hem, te meer nu hij zijn vader soms vergezelde naar vergaderingen, wel degelijk worden verwacht dat hij toch enige informatie zou kunnen geven over het voorgaande. Minstens mocht van hem worden verwacht dat hij zich naderhand en in het kader van onderhavige asielaanvraag zou hebben geïnformeerd omtrent de partij van zijn vader aangezien hij diens lidmaatschap zelf aanvoert ter adstructie van deze aanvraag.

Aangaande de voorgehouden poging(en) om verzoeker te ontvoeren, wordt in de bestreden beslissing voorts met recht gemotiveerd:

"Uw verklaringen over uw ontvoering overtuigen evenmin. Zo hebt u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaard dat onbekenden u een eerste maal hebben proberen te ontvoeren in 2005 of 2006."

Er werd nog een tweede poging ondernomen om u te ontvoeren, maar u wist niet wanneer deze plaatsvond (vragenlijst CGVS, nr. 5). In uw verklaringen in de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling van de DVZ wordt evenmin uw ontvoering vermeld. Ook tijdens uw gehoor op het CGVS

rept u met geen woord over een tweede poging om u te ontvoeren. Wanneer u met uw vroegere verklaringen wordt geconfronteerd, verwijst u naar een poging om uw buurjongen te ontvoeren (CGVS, p. 16). Dit antwoord kan de tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS niet verhelderen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw beweringen ondergraven."

Verzoeker herhaalt in het onderhavige verzoekschrift zijn verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ en stelt opnieuw dat er twee pogingen tot ontvoering plaatsvonden. Het louter herhalen van deze verklaringen heft de strijdigheid van deze verklaringen met zijn gezegden bij het CGVS echter niet op. Bij het CGVS ontkende verzoeker uitdrukkelijk dat men hem na de eerste poging nog ooit probeerde te ontvoeren. Zelfs na confrontatie met zijn eerdere gezegden maakte hij van een tweede poging geen melding en verwees hij slechts naar een poging om zijn buurjongen te ontvoeren (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.16).

Verder voert verzoeker geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van volgende motieven:

"Daarbij komt dat u de ontvoeringspoging ook niet in de tijd kan situeren. . Tijdens uw gehoor bij de DVZ verklaart u dat dit in de periode 2005-2006 is gebeurd (vragenlijst CGVS, nr. 5). Tijdens uw gehoor op het CGVS vertelt u eerst dat dit in 2006-2007 is gebeurd. Gevraagd wanneer precies deze ontvoeringspoging plaatsvond, zegt u 'ongeveer in 2006'. Nogmaals gevraagd wanneer in 2006 dit gebeurde, antwoordt u: "misschien was het in juli" (CGVS, p. 16). U legt geen overtuigende verklaringen af over het tijdstip van deze levensingrijpende gebeurtenis. Dat is niet aannemelijk en tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt verder ondermijnd doordat u eerst beweert dat men u wilde ontvoeren omdat u soenniet bent en omdat uw vader een rijk man is. Later verklaart u dat de poging om u te ontvoeren tegen uw vader was gericht, omdat uw vader zich niet wou aansluiten bij één van de religieuze partijen. U wordt geconfronteerd met uw bewering dat uw vader pas na uw ontvoeringspoging werd benaderd door een religieuze partij (CGVS, p. 17). Hierop past u uw relaas aan en beweert u dat uw ontvoeringspoging niets te maken had met de poging om uw vader te rekruteren. Men had u willen ontvoeren om losgeld te vragen (CGVS, p. 17). U bent niet consistent in uw opeenvolgende beweringen en past uw relaas aan wanneer u met inconsistenties geconfronteerd wordt. Dit tast de geloofwaardigheid van uw beweringen opnieuw aan."

Met de loutere herhaling van de vage verklaring dat de (eerste) poging plaatsvond "rond 2006" doet hij aan voormelde vaststellingen namelijk hoegenaamd geen afbreuk. Voor het overige laat verzoeker deze vaststellingen onverlet. Deze vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij niet dienstig worden aangevochten, onverminderd overeind.

In de bestreden beslissing wordt bovendien terecht gesteld:

"Verder legt u geen aannemelijke verklaringen af over de sjiitische groeperingen die uw vader willen rekruteren. Zo beweert u dat u eerst niet wist door welke groepering uw vader werd bedreigd. Later verklaart u dat uw vader door de Sadr beweging werd benaderd. U wist dit door de gesprekken met uw moeder na uw aankomst in België (CGVS, p. 16). Later echter verklaart u dat u wist dat de Sadr beweging uw vader wilde bekeren, omdat u dat thuis gehoord had van uw vader. U verklaart dat uw vader alles tegen u vertelde (CGVS, p. 18). Later vertelt u opnieuw dat u pas wist dat de Sadr beweging verantwoordelijk was voor de dreigementen aan uw vader door de gesprekken die u met uw moeder had, na uw komst naar België (CGVS, p. 19). U legt geen samenhangende verklaringen af, waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt aangetast."

De voormelde verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Zij laten aldus geen ruimte voor de nuancerings die verzoeker hieraan *post factum* tracht aan te brengen.

Verzoeker onderneemt daarenboven niet de minste poging om de bestreden beslissing te weerleggen en laat deze volledig ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

"Nog zegt u dat uw vader in 2013 een dreigbrief kreeg waarin hij werd opgeroepen op zich aan te sluiten bij een sjiitische groepering. Toen uw vader de brief kreeg wist u niet bij welke organisatie hij zich moest aansluiten (CGVS, p. 19). Dat u wel op de hoogte was dat uw vader zich moest aansluiten bij een sjiitische groepering, maar dat u niet wist bij welke is niet aannemelijk. Bovendien strookt deze bewering niet met uw eerdere verklaring dat uw vader u alles vertelde (CGVS, p. 17). Dat ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Ook de manier waarop u tot de conclusie komt dat de Sadr beweging verantwoordelijk is voor de poging u te ontvoeren, de bedreigingen ten opzichte van uw vader en zijn dood, is niet aannemelijk. Gevraagd hoe u tot deze conclusie bent gekomen, zegt u dat dat komt door de verhalen van uw moeder over de algemene situatie in Basra (CGVS, p. 19).

U maakt de speculatie dat de Sadr beweging verantwoordelijk is voor uw problemen in Irak. U reikt echter geen concrete elementen aan die deze veronderstelling ondersteunen.

Volgens uw verklaringen was uw vader een soennitische moslim, die bij de communistische partij was aangesloten. Dat een extremistische sjiitische organisatie, gekend voor het sektarisch geweld dat ze

plegen, een dergelijk persoon zou willen rekruteren is niet aannemelijk. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, verklaart u dat de Sadr beweging wilde dat uw vader zijn communistisch gedachtegoed zou opgeven en zich zou bekeren tot het sjiïsme (CGVS, p. 17-18). Uw antwoord kan de onaannemelijkheid niet verhelderen. Ook wanneer u een tweede maal geconfronteerd wordt dat het niet aannemelijk is dat een sjiitische organisatie een soenniet zou rekruteren, antwoordt u slechts dat uw vader zijn werk moet neerleggen en zich bij hen moet aansluiten (CGVS, p. 19). U geeft geen verheldering maar herhaalt slechts uw eerder antwoord. Daardoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aangetast.

Aangezien uw bewering dat de Sadr beweging uw vader bedreigd heeft, niet geloofwaardig is, is het ook niet geloofwaardig dat uw vader door de Sadr beweging werd vermoord. U levert immers geen nieuwe elementen aan om deze bewering te ondersteunen. U verklaart enkel opnieuw dat u via uw moeder tot deze conclusie bent gekomen (CGVS, p. 21). U verklaart bovendien dat de ouders van de moord op uw vader nooit geïdentificeerd zijn (CGVS, p. 22). U maakt niet concreet aannemelijk dat uw vader vermoord zou zijn door de Sadr beweging, laat staan dat er uit deze bewering een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uwen hoofde zou kunnen afgeleid worden.”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij niet dienstig worden weerlegd, onverminderd gehandhaafd.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeker aangevoerde asielmotieven en vrees voor vervolging.

De documenten die naast de hoger besproken stukken zijn opgenomen in het administratief dossier (map ‘documenten’), waaronder de militaire badge die verzoeker nogmaals bijbrengt in het kader van de beroepsprocedure (rechtsplegingsdossier, stuk 8), kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terecht redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Ook de documenten die in het kader van onderhavig beroep worden neergelegd (*ibid.*) kunnen geen afbreuk doen aan het voorgaande. Vooreerst worden deze stukken slechts neergelegd in de vorm van manipuleerbare kopieën. Verder blijkt uit de informatie in het administratief dossier (map ‘landeninformatie’) dat corruptie in Irak wijdverbreid is, dat er op grote schaal wordt gefraudeerd met zulke documenten en dat zij zowel binnen als buiten Irak eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kunnen worden verkregen. Hoe dan ook hebben deze stukken slechts betrekking op verzoekers identiteit en herkomst en bevatten zij geen elementen die betrekking hebben op zijn asielmotieven of die anderszins afbreuk zouden kunnen doen aan de hoger gedane vaststellingen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Verzoeker betoogt dat *in casu* is voldaan aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van voormeld artikel niet ter betwisting dat er in Irak een gewapend conflict is. De Raad stelt wel vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio, of op de route daarheen, een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) (cf. European Asylum Support Office, *Article 15(c) Qualification Directive (2011/95/EU), A judicial analysis*, December 2014, nr. 1.8).

De Raad hecht inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) belang aan het laatste standpunt van UNHCR inzake de terugkeer naar Irak. Dit standpunt, bijgebracht door verweerder en getiteld “*UNHCR Position on Returns to Iraq*” dateert van 14 november 2016.

De conclusie in het standpunt van UNHCR inzake terugkeer naar Irak luidt (cf. punt 47):

“Under the present circumstances, UNHCR urges States to refrain from forcibly returning any Iraqis who originate from areas of Iraq that are affected by military action, remain fragile and insecure after having been retaken from ISIS, or remain under control of ISIS. Such persons, including persons whose claims

for international protection have been rejected, should not be returned either to their home areas, or to other parts of the country. Many Iraqis from these areas are likely to meet the criteria of the 1951 Convention for refugee status. When 1951 Refugee Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments or complementary forms of protection are likely to apply. Depending on the profile of the individual case, exclusion considerations may need to be examined."

(eigen vertaling: "Onder de gegeven omstandigheden dringt UNHCR er bij de Staten op aan om zich te onthouden van het gedwongen terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die getroffen zijn door militaire acties, fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, of onder controle blijven van ISIS. Deze personen, met inbegrip van de personen wiens verzoeken tot internationale bescherming werden verworpen, mogen niet worden teruggebracht naar hun thuisgebieden of andere delen van het land. Vele Irakezen van deze gebieden zullen waarschijnlijk in aanmerking komen voor de criteria van het Vluchtelingenverdrag van 1951. Wanneer de criteria van het Vluchtelingengedrag niet van toepassing zouden zijn, dan zullen ruimere vluchtelingencriteria, zoals deze voorkomen in de relevante regionale instrumenten of in bijkomende vormen van bescherming, waarschijnlijk van toepassing zijn. Afhankelijk van het profiel van elke individuele zaak kunnen overwegingen inzake exclusie mogelijkwijze worden onderzocht.")

UNHCR verzet zich tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS.

Uit de landeninformatie in het onderhavige dossier, zoals aangereikt door partijen en opgenomen in het administratief dossier, kan niet worden afgeleid dat Basra, verzoekers regio van herkomst in het Zuiden van Irak, onder één van de voormelde gebieden valt.

Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is aldus een duidelijke aanwijzing dat de situatie daar niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie in het onderhavige dossier blijkt genoegzaam dat de situatie in Basra niet van dien aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in het voormelde wetsartikel. Eveneens blijkt hieruit dat deze regio door verzoeker op een veilige wijze kan worden bereikt. Aldus kan niet worden aangenomen dat verzoeker in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op de hoger gedane vaststellingen inzake de aangevoerde asielmotieven evenmin aan dat hij valt onder toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont aldus niet dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS